

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 7. De Cessatione à Diuinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Cardinalem S. Romanæ Ecclesiæ, vel quæ intra mensem delinquentes; huiusmodi, pro enormitas facientis exegerit, & ei facultas adfuerit, non punierit, ipso facto est interdicta. *Cap. Felices, an. in 6. Svarius disputat. 17. numer. 17.*

49
Interdicta
specialia
loci.

Interdictum speciale loci in iure latum in duobus casibus reperitur. Primus est, quando Clerici sæculares, vel Regulares inducunt aliquem ad vouendum, iurandum, vel interposita, seu alias promittendum, ut in eorum Ecclesia eligat sepulturam, vel tenet electam vltius non immutet: si postea in eorum Ecclesia, vel cœmeterio hunc sepelire præsumpserint: tunc eorum Ecclesiæ, & cœmeterii ipso iure sunt interdicta, nisi intra decem dies Ecclesiæ, in qua ille de iure sepeliendus erat, restituant omnia, quæ occasione sepulture accepere, etiam si non petantur, & præterea ipsum cadaver, si postuletur. *Cap. Animarum, de sepulture in 6. Nauarr. capit. 27. numer. 199. Filliuc. tractat. 18. numer. 141.* Secundus est, quando hæreticus traditur scienter Ecclesiasticæ sepulture, locus ille, in perpetuum interdictus quoad sepulturam, ita ut nullus inibi in perpetuum humari valeat. Quantum vero ad alia locus ille non censetur interdictus. Porro Episcopus nequit hoc interdictum remouere. *Cap. Quicumque, de heret. in 6. Viualdus de interdictis, numero decimo nono.*

50
Interdicta
personalia
generalia.

Interdictum personale generale in his casibus est latum: Quando vniuersitas concedit repressalias, vel ignorationes contra Ecclesiasticas personas, vel earum bona. Et quando iis concessis ab aliis, non reuocat concessiōem intra mensem: tunc quidem vniuersitas in interdictum incidit. Eadem pœna extenditur ad vniuersitates imponentes, vel exigentes decimas, talias, ab Ecclesiasticis, vel bona Ecclesiasticum occupantes. Porro repressalia sunt, quando Dux, aut Iudex (postquam mouit Rempublicam satisfacere lesis, nec illa satisfecit) concedit licentiam generalem, ut in compensatione bona à quocumque Civitatis illius diripiant. *Cap. vnic. de iniur. in 6. c. p. Clericus, de immunit. Eccles. Nauarr. cap. in 27. numer. 199.* Quando vniuersitates, vel Capitula, vel Collègia appellant à sententiis summi Pontificis ad futurum Concilium generale eidem subiacent interdicto consilium, vel fauorem præbentes. *Bulla Cœna, numer. 2.* Quando Capitulum Sede vacante, intra annum à die vacationis concedit licentiam dimissorias ad Ordines, præterquam, quando aliquis est ordinandus ratione beneficii accepti, vel accipiendi. Illi sunt personaliter interdicti, qui causam culpabilem interdicto locali generali dedere. *Trident. sess. 7. cap. 10. Filliuc. tractat. 18. numer. 144.* Capitulum, & vniuersitas, quæ non obseruat constitutionem Ioannis XXII. circa beneficiorum vacantium fructus, subiacet interdicto. *Extr. v. vni. de Sede vacante.*

51
Interdicta
personalia
particularia.

Interdictum personale particulare in his casibus in iure reperitur: Index Ecclesiasticus qui sententiam cuiuscumque censuræ propriè dictæ pronunciat sine scriptis; vel in scriptis quidem, sed sine monitione, aut non exprimendo causam; vel qui parti petenti non con-

cedit intra mensem scripturæ exemplar: suspensus est ab ingressu Ecclesiæ, Prælati tamen Regulares potest abique scriptis contra suos subditos censuram proferre. *Cap. Cum medicinalis, de sentent. excommunicat. in 6. Henric. quæz lib. 1. cap. 43. Paragrapho quinto.* Episcopus, ipsove maior, necnon Abbates, & alij Regulares, seu sæculares, qui sibi usurpant aliquid ex redditibus interdicti ab ingressu Ecclesiæ puniuntur, quovisque de præfatis restitutionem gesserint. *Cap. Præfatis, de offic. ordi. in 6.* Episcopus, aut Abbas, qui bona Ecclesiæ non legitime alienat, ab ingressu Ecclesiæ interdictus. *Extr. g. vnic. de reb. Eccles. non alien.*

Ab ingressu Ecclesiæ interdictus Metropolitanus, qui suffraganeus, & suffraganeus antequam residens, qui Metropolitanus ultra annum non residentem ad Romanum Pontificem non refert intra tres menses, vel per nuntium, vel solum per litteras. *Trident. sess. 6. cap. 1.* Quando Episcopus in visitatione aliquid accipit, quod sibi non debetur, nisi intra duos menses duplum restituat, interdictus ab Ecclesiæ ingressu. Verum hoc interdictum incurritur, quando quis recipit Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici. Item Sacerdos interdictum quempiam admittens ad diuina officia, hoc afficitur interdictio. *Trident. sess. 24. capit. 1. Cap. Si quis deinceps 16. quæstion. 37.* Prælati edentes commentaria in Tridentinum remanent interdicti ab Ecclesiæ ingressu. *Pius IV. in Bul. confirmat. Concil. Trident. Interdictum locale saltem generale violans, ab ingressu Ecclesiæ interdictum incurrit. Episcoporum de priuilegiis in 6.*

CAPVT VII.

De Cessatione à Diuinis.

ESSATIO à diuinis est simplex prohibitio, qua Ministri Ecclesiæ impediuntur diuina officia perolueri Sacramenta ministrare, & laicos in loco sacro sepe ire. Est duplex, alia generalis, ut in toto Regno, Ciuitate, oppido: alia particularis, qua officia in loco particulari, puta in vna Ecclesia, prohibentur. *Suar. d. 39. sess. 1. n. 1. & 5. Sayr. l. 5. c. 17. n. 2.*

Differt ab interdicto, & ideo censura non est. Quia fertur per simplicis prohibitionis modum: censura vero ut quoddam morale accidens afficit, & quasi ligat subiectum, in quod fertur; deinde interdictum violans, irregularis efficitur, non autem sic, qui contra Cessationem agit; præterea Cessationis tempore officia celebrare non licet, sicut licet in interdicti generalis tempore iuxta moderationem *Cap. Alma* adhibitam, demum cessatio nunquam à iure incurritur, sed tantum comminatorie fertur. *Nauarr. capite vigesimo septimo.*

Secl. I. De Interdicto Recept. Sentent. 301

mo numer. 188. Filiuc. tractat. 18. capite septimo & alij.

55
Quinam possint Cessationem im-
ponere.
Summus Pontifex, Episcopus, Capitulum Sede vacante, Concilium Provinciale, Dioce- sanum, alique ab his delegati iuxta faculta- tem, sibi delegatam, vel consuetudine obten- tam, imponere possunt cessationem à diuinis propter delictum graue manifestum, ac noto- rium: idque exprimi debet in litteris, in quibus sententia continetur. Peccatum autem debet esse cum contumacia aduersus commune Ec- clesie bonum. Henric. l. 13. c. 54. n. 1. Reginal. l. 32. n. 72.

56
A quibus debet ab-
horreri Cef-
sationem tem-
poris.
Cessationis tempore præcipitur, abstinere à diuinis officiis, puta ab Horis Canonicis publice persoluendis, Missæ celebratione, &c. Vnde tunc non est licitum campanas ad Sa- cra pulsare. Tamen semel in hebdomade li- cet ob necessitatem infirmorum pro renouan- da Eucharistia priuatim cum vno ministro ce- lebrare, & Clerici possunt in Ecclesia priuatas recitare orationes: imo ei id licet binis, vel ternis submissa voce ianuus clausis sine cantu. Reginaldus libr. 32. nu. 75. & 77. Suar. disput. 39. sectione secunda. Henriquez libr. 13. c. 53. nu. 2. & 3.

57
Quoniam possint Sacramenta ministrari:
Cessationis tempore Sacramentum Ordinis aut Extremæ vnctionis laicis, aut Clericis non confertur: Sacramenta vero Baptismi, ac Pœ-

nitentia secundum benignam Doctorum in- terpretationem, ac praxim licite administran- tur: quamuis stando in rigore iuris, licite par- untis Baptismus, & Pœnitentia morientibus debeant ministrari, Sacramentum Eucharistie ægrotantibus solum confertur per modum viatici. Matrimonium vero celebrari omnino prohibetur. Sayrus libro quinto capite decimo nouo. Reginaldus libr. 32. numer. 70. Suar. d. 39. section. 2.

Cessatio à diuinis priuat etiam laicos Sa- cra sepultura: Clericis nō ex benigna iuris in- terpretatione, modo in silentio, & sine diuinis humentur officiis. Auila d. 1. dub. 10. Suar. d. 39. sect. 1. n. 31.

Cessatio à diuinis interdum indicitur in- terdicto præcedente, vt accedat tunc noua, & archior prohibitio cessationis: cuius proinde effectus cum interdicti censura coniunguntur. Interdum vero cessatio pure, & sine interdi- cto apponitur. Fill. tr. 18. n. 181. Laym. l. 1. r. 5. p. 4. c. 6. n. 5.

Inspecto iuris rigore, non videtur licitum, in quatuor festiuitatibus exceptis Cap. Al- ma, officia diuina tempore Cessationis cele- brare. Quia exceptio huiusmodi solum de in- terdicto est facta. Sanchez de matrimo. li- bro septimo disput. 8. num. 18. Suar. d. 39. sect. 2. numer. 12.

58
De prima-
tione sepul-
ture Sacra
per Cessa-
tionem.

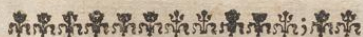
59
Præcedit
aliquando
interdictum
cessationem,
aliquando
non.

60
Non exci-
piuntur fe-
stiuitates
vllæ.

BAR
10r.
VII.

SECTIO SECVNDA.

De Interdicto Dubia.

CAPVT VIII.

Circa Interdicti Diui- sionem.

DVBIVM I.

Interdictum latum in familiam estne speciale?

61
Nulla
oculo.

RECOLO ex section. 1. Inter- dictum aliud esse locale, per- sonale aliud, vtrumque autem diuidi in generale, & speciale. Interdictum locale generale est, quod plura loca sub se con- tinet: speciale, quod specialem locum spectat. Interdictum vero personale generale est, quod fertur in aliquod corpus politicum, quod pro- priis legibus gubernari potest: vt si incolæ huius Prouinciæ, Ciuitatis, Parochiæ, Collegij,

vel alterius Communitatis interdican- tur. Spe- ciale autem est, quod in personas particulares fertur, vt in Antonium, Petrum, &c. Neque opus est, vt hæ personæ propriis nominibus de- signentur. Satis namque est, si sub al qua ra- tione communi exprimantur, vt si in personas tale delictum committentes feratur, sufficien- ter exprimuntur singulares personæ: licet sint ignotæ. Iam requiro, num interdictum la- tum in familiam speciale sit, an gene- rale?

Speciale, nō generale est. Quia familia non constituit Communitatem propriis legibus gubernandam. Sic Palud. in 4. dist. 18. quest. 8. non genera- articul. 1. conclus. 5. Hurtad. de Interd. difficul. 2. le. Sayrus libro quinto thes. capite quarto nume- ro decimo. Henriquez libr. decim. tert. caput. 42. numer. tert. Auila part. quint. disputatione prima dub. quart. conclusio. octau. Bonacin. tom. prim. disputation. quint. de censur. punct. 1. numer. 16.

Generale est, non speciale. Quia interdictū illud videtur ferri non in personas, quatenus aliqua qualitate sibi propria afficiuntur; sed non specia- quatenus communi afficiuntur qualitate: le est. nempe quatenus sunt ex tali familia, & vnum corpus politicum component. Ita Coninch disputatione decima septima dubio prima

62
Speciale est,
non genera-

63
Generale,
sed non specia-